

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 sierpnia 1922 r.

dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 365 i 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zb. praw. t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 6 marca 1922 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Zdrowia Publicznego zarządu spraw w dziedzinie zdrowia publicznego na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. § 5 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) otrzymuje brzmienie następujące: „Najniższa cena leku wynosi 1 markę”.

§ 2. § 6 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Taksa uwzględnia następujące jednostki wagowe: 0.01, 0.1, 1.0, 10 i 100 gr. Jeżeli w taksie oznaczona jest cena tylko dla niższej jednostki wagowej, to dla uzyskania ceny wyższej jednostki wagowej cenę grama, dekagrama lub hektograma należy pomnożyć przez 8, cenę centigrama i decigrama przez 10; dla uzyskania ceny niższej jednostki wagowej cenę hektograma, względnie dekagrama należy rozdzielić przez 8, cenę grama, względnie decigrama przez 10.

Dla uzyskania ceny 250 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 2, dla uzyskania ceny 500 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 4”.

§ 3. § 14 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Dla środków, nieobjętych takszą aptekarską, należy ustalać ceny sprzedażne podług następujących norm: cenę sprzedażną kilograma leku ustala się przez doliczenie 40% do ceny zakupu, dla ustalenia ceny hektograma, uzyskaną w powyższy sposób cenę kilograma dzieli się przez

8, dla ustalenia ceny dekagrama, uzyskaną w powyższy sposób cenę hektograma dzieli się przez 8, dla uzyskania ceny grama, uzyskaną w powyższy sposób cenę dekagrama dzieli się przez 8, dla uzyskania ceny decigrama, uzyskaną w powyższy sposób cenę grama dzieli się przez 10, dla uzyskania ceny centigrama, uzyskaną w powyższy sposób cenę decigrama dzieli się przez 10.

Za ceny zakupu mogą uchodzić jedynie ceny, wynikające z faktur hurtowych składów materiałów aptecznych”.

§ 4. § 15 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli ceny rynkowe artykułów, objętych takszą aptekarską, zwiększą się więcej aniżeli o 10% od cen, przyjętych za wyjściowe do obowiązującej taksy aptekarskiej, to za zgodą właściwego województwa, w Warszawie Komisarjatu Rządu, w Ziemi Wileńskiej Delegata Rządu, apteki mogą za wydawane leki pobierać ceny ustalone w sposób, wskazany w artykule poprzednim niniejszego rozporządzenia.

Przepis ten nie dotyczy preparatów galenowych z wyjątkiem ekstraktów, pastylek, wody z migdałów gorzkich, maści z metaliczną rtęcią, nalewki konwalijowej, oraz roztworu białczanu żelaza (Liquor Ferri albuminati)”.

§ 5. § 28 tegoż rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie drugiego ustępu w brzmieniu następującem:

„Jeżeli lekarz bez bliższego określenia zapisze środek, który utrzymuje się w aptece w gatunku lepszym i gorszym, natenczas należy zawsze wydać lek w gatunku lepszym; jeżeli zaś przepisany jest lek bez podania stopnia zgęszczenia, a lek ten utrzymuje się w aptece w różnych stopniach zgęszczenia, należy zawsze wydawać gatunek rozcieńczony lub łagodniejszy”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko